

Prædiken til Anden pinsedag

Joh. 6, 44-51

En af verdenshistoriens store kunstnere er Michelangelo, hvis malerier og skulpturer har sat deres præg på Peterskirken i Rom.

I konfirmandstuen plejer vi at kigge på og gennemgå et af hans mest kendte billeder. Det er en fremstilling af Adams skabelse. På jorden ligger den døde lermænd, som Gud har formet af agerjordens muld. Fint formet er han, men uden liv, kun af ler. Da bryder Gud frem fra himlens skyer; med en finger berører han Adams finger, og lermænden ligesom vokser ud af Guds finger. Bølger af liv breder sig over hans ansigt, muskler og lemmer. Han hæver sig op på albuen, klar til at rejse sig, gå, leve og ånde, være med i livets velsignelse.

I en af salmerne kaldes alt det skabte: ”dine fingres værk”, og i en anden: ”du tager alt levendes ånd bort, og de dør og bliver til jord igen; du sender din ånd, og der skabes liv, du gør jorden ny” (Sl.104).

Sådan opretholdes alt levende ved Guds skaberånd og Guds skaberhånd. Gud er os altid nærværende, nærværende i alt levende, han er os nærmere, end vi er os selv. Gud har fingrene i alt, Guds hænder, alt står i Guds faderhånd, hvad han vil, det gør hans Ånd, sådan udtrykkes Guds ånds tilstedeværelse.

Jesus forsvare sig selv et sted med at sige: ”Hvis jeg uddriver onde ånder ved Guds finger, så er jo Guds rige kommet til jer” (Lk.11,20). I mange af salmerne vi synger, særlig i Grundtvigs, møder vi dette billede med Guds finger. Et sted hedder det, at kærlighed er ”et kunstværk af Guds finger”, og i pinsesalmen vi skal synge om lidt, spørger Grundtvig: ”Hvad i verden kan forklare kraften i dit gamle ord?” Det hele begyndte jo med en lille flok ulærde håndværkere og fiskere. Og nu ligger kirkerne som stolte mindesmærker trindt på jord. Det er blevet sagt, at der er bygget lige så mange kirker de sidste par hundrede år, som i den store kirkebygningsperiode under valdemarerne. De første kristne vidner er døde, og det er det sprog de brugte også. Alligevel lever deres ord stadig, og deres tro går videre. Der er kun én forklaring: ”Sandelig det var Guds finger... som gav korsets ord fra Østen, sangerstemmen, kæmperøsten, her hos os i tusind år”.

Der er ingen, der selv kan skabe troen, ”ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen drager ham”, siger Jesus i dagens pinsetekst. Men engang rørte Guds finger den døde lermænd, Adam, og han blev levende.

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

Sådan kan Guds finger også nu røre et menneske, så troen bliver nutidig og levende. Og hvordan kan barnedåben udrette så store ting, spørger Grundtvig, at den kan gøre menneskebørn til Guds børn? Svage menneskehænder klarer det ikke. Men ”Gudsfingrene grande slog kors for din pande”.

Troen er ikke et resultat af vore overvejelser og vore anstrengelser. Men troen er det som svenskeren Einar Billing siger det i sin fine salme, der er kommet med i salmebogen: ”Min tro som en boble kan bryde, men din har holdt stand til det sidste, O Herre, så tro du for mig”, og han fortsætter: ”Din hellige Ånd må du sende og indblæse liv i mit ler, han kan min fortvivlelse vende og vise mig dig, som du er. I angst og i afmagt og smerte skal han tale trøst til mit hjerte, at du, Herre, end er mig nær” (DDS 677).

Et gammelt ord lyder: ”Ånd og hånd skal gå hånd i hånd, det gavne skal dem begge”. Det var noget af det vi hørte skete i den første menighed i lektien fra alteret. De var fælles om alt, de solgte deres ejendom og ejendele og delte det ud til alle efter enhvers behov ... ”jubilende og oprigtige af hjertet priste de Gud og havde hele folkets yndest”. Det lyder godt og livsbekræftende. Ånd og hånd gik hånd i hånd, og sådan er Guds Ånd naturligvis aldrig udtryk for luftigt sværmeri, for Åndens frugter er synlige og mærkbare i menneskers liv med hinanden. For Åndens frugter er: kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse.

”Du gode Helligånd ... Når du kommer, bliver livet til. Når du taler, får ordet magt.

Når du rører ved os, finder vore urolige hjerter fred i troen på Jesus Kristus, Guds enbårne søn. Kom til os, og gør det åbenbart for alle, at i Kristus er Guds frelse kommet til verden” (H. Lissner).

Amen

Lars Christoffersen

Hee og No

Salmer:

290, 352, 289, 286, 726.